683/03

Den 20. oktober 2003 blev i sag nr. 60.113:

xxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxx xx x
xxxx xxxxxxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Tryg Forsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for en anmeldt skade.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning bl.a. under henvisning til, at kravet er forældet.

Klageren har i skrivelse af 11/12 2002 til nævnet redegjort for sagen således:

"Jeg skal herved klage over Tryg-Baltica Forsikrings afvisning af min anmeldelse over et fald på en bowlingbane (juli 1998), hvorved jeg pådrog mig en skade på højre skulder. Tryg-Baltica Forsikring er af den overbevisning at anmeldelsen er forældet i henhold til den 2 årige forældelsesregel i forsikringsaftaleloven.

…

Hændelsesforløbet:

I februar 1994 havde jeg et skiuheld i Italien, hvor jeg fik forskellige former for skader som er blevet anmeldt til forsikringsselskabet. I løbet af 1997 bliver jeg opmærksom på stigende smerter i min højre skulder og jeg opsøger egen læge som bl.a. behandler disse smerter med blokader. I maj 1998 1/2 år efter falder jeg på en bowlingbane. Da smerterne var opstået før faldet på bowlingbanen og stadigvæk var de samme,

gør jeg ikke mere ud af dette udover at jeg til sidst for at få lettet smerterne først bliver henvist og siden opereret på sygehuset Ø. …

Da jeg der får at vide at jeg har en gammel skade … som kun kan stamme fra en 'voldsom' skade var jeg fuldstændig overbevist om at mine smerter i skulderen kun kunne skyldes mit ski-uheld i 1994 og skrev derfor igen til forsikringsselskabet for at få min sag taget op igen, da jeg i den mellemliggende tid ikke havde været udsat for andre voldsomme uheld.

Da forsikringsselskabet ikke var enig i denne vurdering anlagde jeg sagen for domstolene hvor retslægerådet desværre til sidst udtaler at mine gener må skyldes faldet på bowling-banen. Først på dette tidspunkt blev jeg pga. de lægelige udtalelser bekendt med at de smerter som jeg hele tiden havde troet stammede fra ski-ulykken angiveligt stammer fra bowling-uheldet.

Derfor mener jeg, at jeg hele tiden har været i god tro vedr. smerte-forløbet og først pga. retslægerådets udtalelse bliver gjort bekendt med fakta, og derfor bør forældelsesfristen som der henvises til, først gælde fra datoen fra udtalelsen og ikke fra den dato hvor jeg falder på bowlingbanen = ulykkestidspunktet.

Jeg mener desværre, at jeg trods advokatbistand og lægelige udtalelser er kommet i den kedelige situation, at jeg nu ikke engang kan anmelde den skade som forsikringsselskabet og jeg igennem de sidste mange år har kæmpet om var rigtigt eller forkert."

Selskabet har ved skrivelse af 27/1 2003 til nævnet redegjort for sagsforløbet således:

"Sagen er behandlet efter forsikringsbetingelserne for ulykkesforsikring nr. 1075 og drejer sig om, at vi har afvist en anmeldt hændelse sket i april/maj 1998. Vi har afvist sagen med henvisning til, dels at et eventuelt krav er forældet efter den 2-årige forældelsesregel i forsikringsaftalelovens § 29, dels at der ikke er årsagssammenhæng mellem den anmeldte hændelse og vores kundes gener.

Vores kunde, J.K.J., [klageren] har tidligere været udsat for et ulykkestilfælde, den 21. februar 1994. Ankenævnet har behandlet en klage vedrørende denne skade, og vi henviser til kendelse nr. 52.115.

Vedrørende den aktuelle sag - hændelsen i april/maj 1998 - skal vi anføre:

1. Den 6. juli 1998 modtog vi et brev fra vores kundes læge HS, vedlagt diverse journaludskrifter. Af lægens brev fremgår blandt andet: 'Ovenstående klient har haft en forsikringssag i 1994 p.g.a. fald på ski. Sagen er afsluttet. I forbindelse med fald og nyt traume med hø. skulder april 1998 hvor klienten pådrog sig en supraspinatus brist er der konstateret acromion-claviculær subluksation af ældre dato på hø. side. Der har ikke været andre skader i mellemtiden. Så der må være tale om en overset skade i hø. skulder ved uheldet i 1994. Klienten ønsker, at dette bliver føjet til sagen/at den genoptages'.
2. Den 16. juli 1998 anmodede vi vores kunde om at anmelde den nye skade.
3. Den 27. august 1998 anmodede vi igen vores kunde om at anmelde den nye skade samt indsende begyndelsesattest.
4. Den 31. august 1998 modtog vi en anmeldelse vedrørende det tidligere ulykkestilfælde den 21. februar 1994 samt begyndelsesattest.
5. Den 1. september 1998 afviste vi sagen vedrørende ulykkestilfældet den 21. februar 1994. Vi anførte blandt andet, at der ikke var årsagssammenhæng mellem generne med højre skulder og ulykken fra februar 1994.
6. Den 2. september 1998 anmodede vi igen vores kunde om at anmelde hændelsen. Vi gjorde i dette brev vores kunde opmærksom på, at hvis han ikke ønskede at anmelde uheldet i 1998, kunne vi ikke foretage os yderligere vedrørende denne hændelse.
7. Af skrivelse af 17. september 1998 fra vores kundes læge, HS, fremgår blandt andet: 'Han (vores kunde) er nu i forbindelse med et nyt faldtraume (30.4.98) us. på F. sygehus d. 22.5.98, hvor overlæge SEC anfører, at pt. har en gammel subluxation i Acromion-claviculær leddet på den hø skulder. Denne skulle overfor pt. have udtalt, at dette er skyld i de intermitterende smerter, han har haft de sidste par år - og for hvilken han har opsøgt undertegnede d. 1.7.97 og 19.1.98.'
8. Modtaget speciallægeerklæring i november 1998. Af speciallægeerklæringen fremgår blandt andet: 'Patienten har i længere tid haft problemer i højre skulder.

Er set hos egen læge HS, som har givet blokader i juli 1997 og januar 1998. Symptomerne angives som startende i begyndelsen af 1997. '

9. Den 12. januar 1999 skrev vores kunde til Arbejdsskadestyrelsen vedrørende det første ulykkestilfælde den 21. februar 1994. Af dette brev fremgår blandt andet, jf. afsnit 6: 'Hvorfor skulle jeg ikke, som jeg gjorde juli 1997 og januar 1998 været gået til min læge og fået noget for dette uheld som ovennævnte læge fra sygehuset siger absolut ikke kan være opstået af et ganske alm. fald på en bowlingbane, man kun fra et absolut stort traume som et cykelstyrt eller skiuheld ville kunne forårsage? Man bør i denne forbindelse huske på, at jeg først faldt på en bowlingbane de 30. april 1998, og derved kan mine smerter, som jeg på det tidspunkt blev behandlet for, men stadig lider under, altså ikke stamme fra dette fald, som først sker 4 måneder senere'.
10. Arbejdsskadestyrelsen kom den 31. marts 1999 med en udtalelse om vores kundes méngrad efter det første ulykkestilfælde den 21. februar 1994. Af skrivelse fra Arbejdsskadestyrelsen fremgår blandt andet, at generne fra højre skulder efter Arbejdsskadestyrelsens vurdering ikke kan tilskrives ulykkestilfældet i februar 1994. Det fremgik endvidere, at symptomerne var startet i 1997.
11. Den 14. april 1999 anmodede vi igen vores kunde om at anmelde hændelsen i 1998.
12. Af vores kundes brev af 31. december 1999 fremgår blandt andet: 'Det kan stadig dokumenteres v.h.a. egen læges notater, at mine smerter og gener er opstået før mit fald på bowlingbanen'.
13. Vi henviser til Ankenævnets kendelse af 21. juli 2000 i sag nr. 52.115.
14. I maj 2001 blev vi kontaktet af vores kundes advokat. Af advokatens brev af 3. maj 2001 til os fremgår blandt andet: 'Jeg kan konstatere, at der tilsyneladende herudover har været en forsikringsbegivenhed den 22. maj 1998, hvorved min klient pådrog sig en supraspinatus brist. Jeg tillader mig at gå ud fra, at forsikringsselskabet anser denne episode som anmeldt og at eventuelle skadefølger er omfattet af forsikringsdækningen for det tilfælde, at de samlede skulderskader ikke kan henføres til skiulykken den 21. februar 1994'.
15. Den 16. maj 2001 besvarede vi henvendelsen fra vores kundes advokat.
16. Af speciallægeerklæring af 19. september 2001 fremgår blandt andet: 'Resumé: Skadelidte var rask indtil traume 1994, hvor skadelidte var involveret i et alvorligt

skiuheld ... ca. 2 1/2 år efter, det vil sige i november 1997 begynder der at komme uprovokerede smerter fra den højre skulder. I maj 1998 tager skadelidte fra med strakt arm under bowlingspil. Dette forværre generne fra den højre skulder'.

17. Den 3. april 2002 modtog vi skadeanmeldelse vedrørende hændelsen i april/maj 1998.

Vores kunde har haft sagen vedrørende ulykkestilfældet den 21. februar 1994 indbragt for domstolene. I denne forbindelse er der blandt andet indhentet en erklæring fra Retslægerådet.

Efter at have modtaget klage har vi gennemgået sagen på ny.

Herefter fastholder vi dog fortsat, at et eventuelt krav er forældet efter forsikringsaftalelovens § 29, og at der ikke er årsagssammenhæng mellem vores kunde gener/lidelse og hændelsen i maj 1998.

Principalt gør vi gældende, at et eventuelt krav efter hændelsen i april/maj 1998 må anses for forældet efter den 2 årige forældelsesregel i forsikringsaftaleloven § 29. Vi finder på baggrund af sagens akter, at vores kundes eventuelle krav er forfaldet i 1998. Vi finder endvidere, at vores kunde også i 1998 har haft kundskab om kravet, samt om at det er forfaldet. Vi henviser til, at vores kunde i 1998 rettede henvendelse til os vedrørende disse gener. Herefter er et eventuelt krav forældet ved udgangen af 2000 efter den-2-årige forældelsesregel i forsikringsaftalelovens § 29.

At vores kunde har været af den opfattelse, at generne skulle henføres til ulykkestilfældet den 21. februar 1994 kan ikke føre til andet resultat.

Vi bemærker, at vores kunde ikke har ønsket at anmelde kravet vedrørende hændelsen i april/maj 1998 uanset, at vi flere gange har opfordret ham til det. Vi bemærker endvidere, at vi faktisk først har fået en egentlig anmeldelse i april 2002.

…

Subsidiært gør vi gældende, at der ikke er årsagssammenhæng mellem vores kunde gener/lidelse og hændelsen i maj 1998. Vi henviser i denne forbindelse til sagens lægeakter, specielt til Retslægerådets erklæring af 9. oktober 2002. Det fremgår

blandt andet, at vores kunde fik uprovokerede smerter i højre skulder i november 1997. Af speciallægeerklæringen fra november 1998 fremgår, at symptomerne skulle være startet i begyndelsen af 1997."

Hertil har klageren ved skrivelse af 2/2 2003 til nævnet anført:

"Dernæst vil jeg nævne overfor Ankenævnet vedr. Tryg - Balticas svar, at forsikringsselskabet blot endnu engang remser min sygehistorie op iblandet nogle ukorrekte fakta og dermed endnu engang forplumrer følgende fakta:

1. Jeg har v.h.a. 2 speciallægers speciallægeerklæringer incl. røntgenoptagelser fået konstateret, at min højre skulder både har en ældre samt nyere skade, hvorfra mine smerter stammer fra.
2. Jeg må endnu engang præcisere at jeg 1/2 år før faldet på bowlingbanen, gik til egen læge med så stærke smerter i skulderen at blokade som smertestillende var eneste lindring.
3. At jeg pga. ovennævnte hændelsesforløb hele tiden er blevet misvejledt i anmeldelsesproblematikken - om hvor skulderskaden som jeg i 1997 begyndte at få smerter fra, stammede fra, enten skiulykken i 1994, eller som der siges i en speciallæge-erklæring - en vis del af skaden i skulderen.
4. Ovennævnte mening har jeg igennem sagens forløb fra 1997 hele tiden fortalt til mit tidligere forsikringsselskab. Jeg er hele tiden blevet præsenteret for en anmeldelse hvor jeg skulle opgive hvordan og hvornår mine smerter opstod, hvilket jeg hele tiden før bowlingfaldet har sagt at det kun kunne være pga. skiuheldet i 1994. Dette har jeg både af mit tidligere forsikringsselskab samt mine forskellige advokater fået at vide at det var det ikke og hvis jeg skrev det skulle jeg igennem speciallægeerklæringer samt en evt. retssag bevise denne påstand om at skulderen var skadet ved ski-uheldet. Mit tidligere forsikringsselskab har efter mit bowlingfald hele tiden forsøgt at forplumre sagens sammenhæng med påstanden om at mine smerter skyldtes faldet på bowling-banen, og at jeg ikke kunne skrive at mine smerter skyldes ski-ulykken da der ikke stod noget om en skulderskade i rapporten omkring ski-uheldet.

5. Vedr. mit tidligere forsikringsselskabs rådgivning har jeg tidligere omtalt og finder det stadigvæk problematisk at advokat T.B. nu sidder hos forsikringsselskabet mod mig, med viden fra hans tid som advokat for mig i denne sag."

Endelig har selskabet ved skrivelse af 14/8 2003 til nævnet anført:

"Vores kunde anmodede herefter ved brev af 23. juli 2002 om suspension af forældelsesfristen, idet vores kunde 'i modsat fald er nødt til at afbryde forældelsesfristen ved at indgive klage til Ankenævnet for Forsikring'.

Vi accepterede ved brev af 5. august 2002 at suspendere forældelsesfristen, idet vi anførte: 'skal jeg meddele, at selskabet er indforstået med, at forældelsesfristen vedrørende det anmeldte fald på bowlingbanen i maj 1998 er suspenderet fra tidspunktet, hvor min klient modtog anmeldelsen af 2. april d.å. - det vil sige fra 3. april d.å. - og så længe retssagen om ulykkestilfældet i 1994 verserer.'

Grundet sagens omstændigheder ønskede vi - såfremt spørgsmålet om vores kundes gener ikke blev afklaret til gunst for kunden ved den anlagte retssag - at der blev foretaget videre i sagen, og dette er grunden til, at vi alene accepterede at suspendere forældelsesfristen vedrørende hændelsen i april/maj 1998 fra anmeldelsen i april 2002 og 'så længe retssagen om ulykkestilfældet i 1994 verserer'.

Vores kunde indbragte sagen vedrørende hændelsen april/maj 1998 for Ankenævnet i december 2002.

Efter vores vurdering har vores suspension af forældelsesfristen alene betydning for den 5-årige forældelsesregel i forsikringsaftalelovens § 29, idet et eventuelt krav efter hændelsen i april/maj 1998 var forældet allerede ved udgangen år 2000 efter den 2-årige forældelsesregel."

I anmodningen om suspension af 23/7 2002 fra klagers advokat til selskabet hedder det bl.a.:

"Selv om der er forløbet længere tid end fastsat efter den 2-årige forældelsesfrist i forsikringsaftalelovens § 29, er min klients krav i anledning af det anmeldte ulykkestil-

fælde i maj 1998 ikke nødvendigvis forældet, idet den 2-årige forældelsesfrist som bekendt forudsætter, at min klient har haft kundskab om kravet."

I udtalelse af 9/10 2002 fra Retslægerådet hedder det bl.a.:

"**Spørgsmål 4:**

Retslægerådet bedes oplyse, hvad der i øvrigt kan være årsag til J.K.J.s gener/smerter i højre skulder.

Kikkertundersøgelsen af højre skulder er først foretaget den 04.05.00, og årsagen til de beskrevne forandringer kan ikke angives. Slidforandringerne kan være forårsaget af aldersforandringer omkring skulderleddet, det beskrevne fald på bowlingbane i 1998 eller en kombination.

...

Spørgsmål A:

Retslægerådet bedes oplyse, hvilke diagnose(r) der kan anføres for J.K.J.s højresidige skulderlidelse(r)?

J.K.J. lider af slidforandringer i skulderleddet med læsion af skulderledlæben og bicepssenen samt slidforandringer i skulderleddets drejemanchet.

Spørgsmål B:

Er der i de lægelige akter objektive fund eller andre oplysninger, som støtter, at J.K.J.s højresidige skulderlidelse(r) helt eller delvis var tilstede forud for maj 1998?

Nej. Det fremgår dog af H.W.s erklæring af 19.09.01, at J.K.J. fik uprovokerede smerter i højre skulder i november 1997."

Nævnet udtaler:

Klagerens advokat har i skrivelsen af 23/7 2002 anmodet om suspension af forældelsesfristen. Advokaten har i den forbindelse omtalt den 2-årige forældelsesfrist. Selskabets advokat har i sin skrivelse af 5/8 2002 accepteret, at forældelsesfristen suspende-

res, så længe retssagen verserer. Skrivelsen omtaler ikke, om det er den 2- eller 5-årige frist, der suspenderes, men efter nævnets opfattelse må dette i alle tilfælde gælde den 2-årige forældelsesfrist - det var den frist, der blev omtalt af klagerens advokat.

Klageren har hævet sagen i oktober 2002 og indbragt sagen for Ankenævnet for Forsikring den 13/12 2002, hvilket efter nævnets opfattelse er uden ufornødent ophold. Selskabets påstand om afvisning på grund af forældelse kan derfor ikke tages til følge.

Efter en gennemgang af sagens oplysninger finder nævnet ikke tilstrækkeligt grundlag for at kunne kritisere selskabets afvisning af, at der skulle være sammenhæng mellem klagerens nuværende lidelser og hændelsen i 1998.

Nævnet finder dog anledning til at bemærke, at denne afgørelse ikke udelukker, at en nærmere bevisførelse under en retssag kan føre til et andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Selskabet, Tryg Forsikring A/S, skal anerkende, at kravet ikke er forældet.

Klagen i øvrigt kan ikke tages til følge.

J. Hermann